

I කොටස

1. ක්‍රි.ව. 1505 සිට 1948 දක්වා
2. සමාජයක අතීතගත වූ සංස්කෘතික, ආගමික, අධ්‍යාපනික අංග නැවත ජීවත් කිරීමේ ක්‍රියාවලිය
3. පෘතුගීසි, ලන්දේසි, බ්‍රිතාන්‍ය
4. දිවයින පළාත් තුනකට විභාග කිරීම, ඒකීය මධ්‍යම පාලනයක් ස්ථාපිත කිරීම
5. සර්වජන වැඩිහිටි ඡන්දය මත පදනම් වූ ප්‍රථම ව්‍යවස්ථාදායක මන්ත්‍රී මණ්ඩලය නිර්මාණය කිරීම
6. තේ (1867), රබර් (1876)
7. ජේම්ස් ද අල්විස්, සී.ඩබ්ලිව්.ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර
8. මිගෙට්ටුවත්තේ ගුණානන්ද හිමි, වලිවිට සරණංකර හිමි
9. 1931 මැක්ලොම් ව්‍යවස්ථාව
10. විදේශ මුදල් ආදායම වැඩිවීම, රජයට බදු ආදායම ලැබීම
11. නවීන අධ්‍යාපන පද්ධතියක් හඳුන්වාදීම, යටිතල පහසුකම් සංවර්ධනය
12. සම්ප්‍රදායික සමාජ ව්‍යුහය බිඳවැටීම, වන විනාශය වැඩිවීම

II කොටස (13, 14, 15, 17)

13(අ)

පුනරුදය යනු යටත් විජිත යුගයේදී (ක්‍රි.ව. 1505-1948) සමාජ, ආර්ථික, අධ්‍යාපනික හා සංස්කෘතික ක්ෂේත්‍රවල සිදු වූ ප්‍රගතිශීලී වෙනස්කම් සමූහයකි. බටහිර බලපෑම් හා සම්ප්‍රදායික අගයන් අතර සංස්ථාවන්යක් හරහා මෙම ක්‍රියාවලිය සිදු විය.

14(අ)

බ්‍රිතාන්‍ය යටත් විජිත පාලනය යටතේ මධ්‍යම පාලන ඒකාබද්ධ කිරීමේ ක්‍රියාවලිය කොල්බෲක් සම්මේලනය (1833) හරහා ආරම්භ විය. 1815 මහනුවර අල්ලා ගැනීමෙන් පසුව, සමස්ත දිවයිනම එක්සත් පාලනයක් යටතට ගැනීමට බ්‍රිතාන්‍යයන් කටයුතු කළහ. මෙහිදී දිවයින පළාත් තුනකට (බටහිර, දකුණු, උතුරු) විභාග කර එක් මධ්‍යම පාලනයක් යටතට ගැනීම සිදු විය.

15(අ)

පුනරුද්‍රව්‍යයේදී ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථිකයේ සිදු වූ මූලික වෙනස්කම්:

1. ස්වයංපෝෂිත කෘෂිකර්මයේ සිට වාණිජ කෘෂිකර්මයට මාරුවීම
2. තේ, රබර්, කොප්‍රා වැනි නිෂ්පාදන අපනයනය කිරීම
3. මුදල් ආර්ථිකය හඳුන්වාදීම
4. රේල් පථ හා මාර්ග සංවර්ධනය වීම

17(අ)

විසිවන ශතවර්ෂයේදී ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතිකවාදී චින්තනය ඇති වීමට මූලික සාධක:

1. බටහිර අධ්‍යාපනය ලැබූ ප්‍රබුද්ධ පන්තියක් ඇති වීම
2. බෞද්ධ පුනරුද්‍රව්‍ය හරහා සංස්කෘතික හා ආගමික අධිෂ්ඨානය වර්ධනය වීම
3. යටත් විජිත ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිවලට එරෙහි අතිරේක අවනත බව
4. මුද්‍රිත මාධ්‍ය වැඩි වීම
5. අන්තර්ජාතික ජාතිකවාදී චලනවල බලපෑම